

"דבר אל כל בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו"

התורה לא דיברה פה רק על צדיקים, אלא בכל עדת בני ישראל - כל יהודי - "קדושים תהיו" - כל יהודי יכול להגיע למדרגת קדושה.

ספרים

"קדושים תהיו"

ובפירוש רש"י "קדושתו למעלה מקדושתכם" - מפרש ר' לוי יצחק מברדיטשוב שהקב"ה מקבל את הקדושה למעלה "קדושתו למעלה" - היא ממכם - "מקדושתכם".

קדושת לוי

א נקודל'ה

"ואל יבוא בכל עת אל הקודש"

הגמ' מפרשת על הפסוק "עושה צדקה בכל עת" - זה הזן ומפרנס בניו ובנותיו הקטנים "בכל עת", אם כן יגיד אדם לעצמו שהוא פטור מלתת עוד צדקה כי הוא יוצא ידי חובה בזה שהוא זן ומפרנס את בניו הקטנים, לכן אומרת התורה כשבאים לבקש ממך צדקה - תתן צדקה - "ואל יבוא בכל עת אל הקודש" - אל תבוא עם התירוץ הזה שאתה יוצא ידי חובה ע"י "בכל עת" - ע"י הנתינה לילדיך.

ספרים

"מפני שיבה תקום והדרת פני זקן"

מפני שיבה" - לפני שאתה מגיע לגיל הזקנה - "תקום" - תחזור בתשובה, וכך "והדרת פני זקן" - בכך שייאמר עליך: אשרי ילדותינו שלא בישה את זקנותינו...

דגל מחנה אפרים

"ואל יבוא בכל עת אל הקודש.. בזאת יבוא אהרון אל הקודש"

"בזאת יבוא אהרון אל הקודש" - עם ההכרה הזאת ש"ואל יבוא אהרון אל הקודש" - שהוא בא למקום קדוש ונורא שאסור להיכנס אליו באמצע השנה - ההכרה הזאת תביא אותו לידי מורא ופחד עד שמתוך זה יהיה באמת ראוי לבוא אל הקודש.

מלא העומר

"איש אמו ואביו תיראו"

אומר רש"י שאחד הדברים שצריך לכבד את האבא - זה לא לשבת על הכיסא של האבא, אומר הערבי נחל שהכוונה היא לבינו לבין הקב"ה - שלא צריך לשבת בכיסא של האבא - הקב"ה ולהתחיל לעשות חשבונות אם וכאשר היה ככה.. היה יכול להיות ככה וכדומה.

ערבי נחל

"ואהבת לרעך כמוך"

אתה אוהב את עצמך גם עם כל הפגמים שיש לך - אומרת התורה "ואהבת לרעך" - תאהב את חבר שלך על כל הפגמים והחסרונות שיש לו "כמוך" - כמו שאתה אוהב את עצמך עם כל חסרונותיך.

ספרים

"לא תקלל חרש"

התורה מלמדת אותנו מוסר - שאם החירש שאינו שומע הזהירה התורה שלא לקללו - בוודאי ובוודאי שאסור לקלל מישהו ששומע, ומה שאמרה התורה שלא לקלל את החירש אף שהוא לא שומע - הוא כדי שהאדם לא ירגיל את עצמו לתכונה רעה.

שפתי כהן

"לפני ה' תטהרו"

ידוע המאמר של ר' עקיבא "לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים וגו' - בני" יצאו ממצרים בחיפזון בכדי שלא יפלו לשער הני מפני שמשם כבר אי אפשר לצאת לבד - אלא רק הקב"ה יכול להוציא וזה מה שר' עקיבא התכוון בדבריו "מי" - בגימ' 50 - "לפני מי" - לפני שמגיעים לשער החמישים - "אתם מטהרים" - בן אדם לבד יכול לטהר את עצמו, אבל "ומי" כשיהודי כבר ח"ו בשער הני אזי רק "מטהר אתכם אביכם שבשמים" - רק הקב"ה יכול לעזור ולהוציא אתכם משם.

ספרים

לע"נ ר' ישעיה ב"ר משה זצוק"ל

"אהבה" - בגימ' 13, פעמיים "אהבה" - גימ' 26 - שם השם - כשתי יהודים אוהבים אחד את השני - אזי יוצא שם השם ושכינה שורה ביניהם.

ר' חיים ויטאל

"ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצור"

הפסוק מתחיל בלשון רבים אך מסתיים בלשון יחיד ולמה זה? עונה ר' יצחק מסקווער שהתורה באה להגיד לעשיר שכשהוא בא לקצור את השדה - הוא לא בא לקצור את השדה שלו בלבד אלא כבר בקצירה הוא קוצר את החלק של העני ושלא יחשוב שזה שלו והוא עושה טובה לעני, וזהו הפשט בפסוק "ובקצרכם את קציר ארצכם" - לשון רבים - גם שלך וגם של העני "לא תכלה פאת שדך לקצור" - אל תחשוב שזה פאת שדך - של השדה שלך בלבד אלא גם של העני.

ר יצחק מסקווער

אזיס ווארט

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם"

לכאוי "עיצומו של יום מכפר" - למה צריך לעשות תשובה? אלא עונה אחד הצדיקים שכך צריך לקרוא את הפסוק - "כי ביום הזה יכפר"!! אתה חושב שהיום מכפר בלי שתעשה כלום - "עליכם לטהר אתכם" - אתם צריכים לעשות תשובה ולטהר את עצמכם.

ספרים

"דמיהם במ"

הפרשה מסתיימת במילים "דמיהם במ" ולכאורה הרי כתוב שאסור לסיים עם משהו רע? אלא אומר התפארת יונתן ש"דמיהם" - מלשון דמים - כסף, התורה רוצה לרמוז לנו ש"דמיהם במ" - שיהיה כסף ליהודים.

תפארת יונתן

"ואהבת לרעך כמוך"

האותיות אחרי המילה "רעך" - הם "שפל" - ההגעה לאהבת ישראל אמיתית היא על ידי שפלות עצמית.

מהר"ש מבעלזא

הגיליון לזכות ולבריאות אדונינו מורינו
ורבנו ר' ישכר דוב בן מרים שליט"א

בתפילה של ראש השנה - ונתנה תוקף וגוי' אנו אומרים "ותשובה ותפילה וצדקה" וכו' - מעל המילים האלו רשום "צום, קול, ממון" - כל אחד מהמילים האלו בגימ' 136 שלושתם יחד = 408 - שזה בגימ' המילה "זאת" - ב"זאת" - עם שלושת הדברים האלו - יבוא אהרון אל הקודש, יבוא מישהו ויגיד: אני מספיק לי שאני מתפלל וחוזר בתשובה ושאחרים יתנו צדקה, היינו רק "צום" ו"קול" = 272 (פעמיים 136), זה מה שאומר דוד המלך בתהילים "איש "בער" (בער בגימ' 272) לא ידע וכסיל לא יבין את "זאת" - זה שצריך דווקא את שלושתם יחד.

ועל אותו נושא אמר מרן האדמו"ר שליט"א שכשבן אדם יוצא למלחמת היצר - הוא חייב תמיד את שלושתם יחד (צום, קול, ממון), אבל מה לעשות שלא כל אחד מסוגל גם לצום, גם להתפלל וגם לתת צדקה, לכן אנו מבקשים מהקב"ה שיסתפק רק באחד מהשלושה וזהו ה"קול" שזה שווה לכל אחד - כולם יכולים להתפלל וללמוד (אבל לא כל אחד בעל ממון), וזה גם מה שאומר דוד המלך בתהילים "אם תקום עלי מלחמה ב"זאת" אני בוטח" - בשלושת הדברים הנ"ל, אבל "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש - רק אחת מהם וזה ש"שבתני בבית ה'" - הקול של הלימוד והתפילה יספיקו.

ר' שמשון מאוסטרופולי, מרן אדמו"ר שליט"א

"וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בבואו לכפר בקדש"

לכאורה אם אף אדם לא יכול היה להיכנס - אז איך הכהן גדול כן היה יכול להיכנס? אלא המדרש אומר שכשהכהן גדול נכנס לאוהל מועד הוא לא היה בגדר אדם אלא היה בגדר מלאך, אבל לכא' גם למלאך היה אסור להיות שם כי כתוב על המלאכים "ודמות פניהם פני אדם" ובפסוק כתוב: וכל אדם? אלא תירץ מהרי"ד מבעלזא שכתוב על חנוך שהקב"ה לקחו למלאך - חסר להקב"ה מלאכים? אלא מלאך לא מבין את הניסיונות שלנו כבני אדם עם היצר הרע ולכן הם לא יכולים להמליץ טוב על כלל ישראל, אבל אדם כזה שהפך למלאך שמכיר הכל - כזה אחד הוא כבר בדרגה הרבה יותר גבוהה ממלאך רגיל ולכן הוא כן יכול להיכנס ולהמליץ טוב על כלל ישראל.

מהרי"ד מבעלזא